

Ja fa catorze anys que en Lluís Castelló, fill de Mollerussa, forma part de l'equip d'urbanisme del seu poble natal, a més d'exercir com a arquitecte liberal en tot el Pla d'Urgell: **"A causa de la llei d'incompatibilitats, el meu càrrec m'impedeix actuar com a professional independent a Mollerussa"**. En qualsevol cas, com veurem tot seguit, no és precisament feina, el que li falta a aquest lleidatà.

La ubicació del poble del nostre protagonista, **"dins la categoria dels municipis petits i mitjans de Catalunya a la comarca probablement més petita del Principat"**, restringeix el seu creixement: **"Les normes subsidiàries que afectaven Mollerussa també incloïen els municipis del voltant, per la seva proximitat i dimensions reduïdes. Sense acabar de redactar-se aquestes normes, cadascuna d'aquestes localitats va redactar el seu propi pla, la qual cosa va generar problemes de coordinació entre elles, afortunadament ja resolt"**.

Respecte al creixement d'aquesta localitat de la Terra Ferma, el nostre convidat té les coses molt clares: **"Ara mateix el nucli urbà pateix una gran manca de sòl per edificar, com a conseqüència de l'enorme expansió que ha experimentat"**. Aprofitem per demanar a aquest arquitecte lleidatà la seva opinió sobre la polèmica ciutat oberta/ciutat tancada: **"Cal ser pragmàtic i donar curs a les iniciatives de creixement i actuacions que es proposen en el marc de l'ordenament vigent i, si cal, afrontant les modificacions necessàries"**, respon sense embuts. **"Mollerussa compta amb unes normes subsidiàries del 1987, que des de llavors no han deixat d'evolucionar, especialment en els darrers anys. La causa és la gran demanda de sòl, que fa que es desenvolupin els plans parcials dels sectors aptes per urbanitzar. La pròxima legislatura preveu la revisió del pla vigent, que es farà necessària després de l'expansió experimentada en el municipi"**.

Això que sembla tan senzill és fruit de tot un seguit de negociacions, de les quals en Lluís ens en fa cinc cèntims: **"A l'hora d'aprovar un pla parcial, existeix una estreta col·laboració entre l'Ajuntament i la Direcció General d'Urbanisme: l'Ajuntament fa una proposta de creixement i consensua els diferents aspectes del planejament amb la Direcció General per aprovar-los definitivament"**. Pel que fa als plans parcials, **"els redacta l'Ajuntament si s'adopta el sistema de cooperació amb els propietaris o els mateixos si són d'iniciativa particular"**.

Tot i així, aquesta posada en pràctica no és immediata: **"Deu fer uns sis anys que es va encetar el primer pla parcial i és ara que l'estem urbanitzant"**. Més que el retard, per a en Lluís hi ha un tema especialment conflictiu en aquestes actuacions: **"La reparcel·lació, que consisteix en l'adjudicació de les noves finques, requereix la col·laboració de tots els veïns, la qual cosa és complicada però alhora gratificant. Els costa entendre totes les qüestions legislatives, però després queden gratament sorpresos dels resultats"**.

De quina arma disposa l'arquitecte municipal per bregar contra els

obstacles diaris implicats en la seva tasca? **"L'experiència és el que t'ensenya a emprendre les situacions d'una o altra manera. El tracte amb la gent et duu a rectificar en cas que estiguis seguint el camí equivocant. D'altra banda, com que la legislació és força canviant, un arquitecte ha de reciclar els seus coneixements de manera regular"**. Sense anar més lluny, **"la nova legislació, que ha resultat de l'aplicació de les noves directives europees"**.

En general, el nostre protagonista es mostra satisfet dels èxits obtinguts al llarg dels catorze anys que fa que ocupa el seu càrrec a Mollerussa: **"La feina de cada dia ja constitueix una fita"**. Centrant-nos en actuacions concretes, en Lluís comenta que **"al municipi hi havia una gran manca d'equipaments, que s'ha superat mitjançant obres com les piscines municipals cobertes, en les quals vaig intervenir personalment, la qual cosa em va representar visitar altres instal·lacions del mateix tipus ubicades a la província, ja que aquesta era la primera vegada que empenia una obra d'aquestes característiques. Una altra de les obres que recordo amb més afecte és l'edifici cultural"**. Altres equipaments nous de trinca al poble natal del creatiu que ens acompanya són les zones verdes: **"Mollerussa ja en disposava d'una, el parc municipal, de fa uns trenta anys. Feia temps que no s'havia introduït al municipi cap altre element similar, però en els darrers anys els espais verds s'hi han multiplicat"**.

Les places, un altre element de continu debat entre els arquitectes, s'insereixen en aquest tipus d'estructures: **"Avui la tendència és evitar que siguin totalment dures i el mateix passa amb les rambles, que tenen zones enjardinades. Tot i el cost econòmic que suposa el manteniment d'aquestes infraestructures, resulten molt més agraïdes i fan la ciutat més amable"**. Per assegurar l'èxit d'aquestes actuacions, **"l'Ajuntament compta amb la col·laboració d'una brigada de jardineria"**.

"Recentment s'ha publicat un llibre on es detallen totes les zones verdes del municipi, a més d'una descripció de cada varietat de planta i d'arbre, perquè els habitants les puguin conèixer tot passejant", ens explica el nostre interlocutor.

Preguntem a en Lluís sobre les atribucions de l'alcalde en aquesta i altres operacions: **"És obvi que ell té en la seva ment la idea de la ciutat que vol. Va ser regidor d'urbanisme abans que alcalde. La nostra tasca consisteix a aportar-li el punt de vista tècnic"**. En definitiva, **"gaudim d'una llibertat que alhora ens fa responsables del resultat final"**.

Més de vint anys de professió, com en el cas del nostre protagonista, aporten al creatiu **"uns coneixements tant tècnics com humanístics"** que el preparen per tal d'assumir la consecució de qualsevol tipus de feina. Són aquests coneixements els que permeten el nostre convidat mostrar-se crític sobre les obres que van omplir la Barcelona postolímpica o opinar sobre arquitectes com Oriol Bohigas, l'obra del qual qualifica de **"compromesa i plena de diàleg"**. Uns atributs que també defineixen molt fidelment la personalitat i el tarannà d'en Lluís Castelló.

“La legislació és força canviant i això fa que un arquitecte hagi de reciclar els seus coneixements de manera regular”

Lluís Castelló - Mollerussa (Pla d'Urgell)